

Til

Ankestyrelsen

7998 Statsservice

Sendt per mail til ast@ast.dk

København, den 19/7 2021

Anmodning om HASTE-TILSYN med Københavns Kommune

Retsstridig undladelse af kommunalbestyrelsens tilsynspligt efter Miljøvurderingslovens § 46 ifht. håndhævelse af Planklagenævnets og Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser om opsættende virkning overfor bygherre, Fælledby P/S.

Hermed indgives anmodning om rejsning af tilsynssag vedr. Københavns Kommune i forhold til Københavns kommunes undladte håndhævelse af fire klagenævnsafgørelser om opsættende virkning.

Anmodningen indgives på vegne af foreningen Amager Fælleds Venner, CVR 41727616. Vedtægter medsendes som **bilag 1**. Der er tale om en forening med et landsdækkende formål, jf. § 2, stk. 1 og § 3, stk. 3. Foreningen har mere end 100 betalende medlemmer. Anonymiseret medlemsliste medsendes som **bilag 2**. Derudover har foreningen en væsentlig retlig individuel interesse i sagen. Dette fremgår af foreningens formål samt af foreningens aktive deltagelse i debatten om Amager Fælled og i deltagelsen i offentlighedsfasen i forbindelse med lokalplan- og kommunalplanprocessen, samt ved indgivelse af de fire klager, som nærværende anmodning om tilsyn angår.

1. Sagsfremstilling

Den 8/7-2021 traf Planklagenævnet afgørelse om opsættende virkning i en klagesag om Københavns Kommunes endelige vedtagelse af kommuneplantillæg nr. 4, i en klagesag om Københavns Kommunes endelige vedtagelse af lokalplan nr. 599 og i en klagesag vedrørende den til begge planer tilhørende miljørapport (**bilag 3**). Afgørelsen lyder:

Planklagenævnet finder, at der i den aktuelle sag er forhold, der kan begrunde, at nævnet fraviger hovedreglen om, at en klage ikke har opsættende virkning.

Planklagenævnet lægger således til grund, at der ved en realisering af bebyggelsen i lokalplanområdets nordøstlige hjørne vil ske en fjernelse af en del af det krat, der i dag fungerer som rasteområde for stor vandsalamander.

Planklagenævnet finder, at de i lokalplanen fastsatte byggefeltet dækker en ikke ubetydelig del af det område, som efter oplysningerne i miljørapporten fungerer som rasteområde for stor vandsalamander, og at byggefeltet indenfor rasteområdet i sig selv har en vis størrelse.

Det følger af habitatdirektivet og planhabitatbekendtgørelsen, at en plan ikke kan vedtages, hvis gennemførelsen heraf kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a. Det afgørende for vurderingen heraf er, om den økologiske funktionalitet af et yngle- eller rasteområde for bilag IV-arter opretholdes på mindst samme niveau som hidtil.

Ud fra en foreløbig vurdering på det foreliggende grundlag, kan det efter nævnets opfattelse ikke med tilstrækkelig sikkerhed afvises, at reglerne om beskyttelse af yngle- og rasteområder for bilag IV-arter ikke er overtrådt i den konkrete sag. I tilfælde, hvor der sker en nedlæggelse af et rasteområde, må der således forudsættes nærmere oplysninger om beliggenhed, størrelse, kvalitet og funktion af de rasteområder som nedlægges set i forhold til omkringliggende raste- og yngleområder. Endvidere må der forudsættes en nærmere begrundelse for, hvordan de konkret fastsatte afværgeforanstaltninger effektivt kan sikre, at den økologiske funktionalitet opretholdes på mindst samme niveau som hidtil. Sådanne oplysninger og begrundelser fremgår ikke umiddelbart hverken af lokalplanredegørelsen eller miljørapporten.

Planklagenævnet finder på den baggrund, at der er en vis sandsynlighed for, at en realisering af planerne vil kunne medføre, at den økologiske funktionalitet af rasteområder for stor vandsalamander vil lide uoprettelig skade. Hertil kommer, at det efter nævnets opfattelse vil være vanskeligt at gennemføre en fysisk lovliggørelse, såfremt klagerne senere måtte få medhold.

Planklagenævnet har derfor besluttet at tillægge klagerne opsættende virkning. Afgørelsen betyder, at lokalplanen og kommuneplantillægget ikke må udnyttes, mens klagesagen verserer.

Samme dag, traf Miljø- og Fødevareklagenævnet også afgørelse om opsættende virkning af klage over København Kommunes miljøkonsekvensvurdering og afgørelse af 11. februar 2021 om § 25-tilladelse til etablering og drift af byudvikling på en del af Amager Fælled, kaldet Vejlands Kvarter, jf. miljøvurderingslovens § 53, jf. § 49, stk. 1 (**bilag 4**). Afgørelsen med bemærkninger lyder:

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der i den aktuelle sag er forhold, der kan begrunde, at nævnet fraviger hovedreglen om, at en klage ikke har opsættende virkning.

Efter habitatdirektivet kan et projekt ikke tillades, hvis gennemførelse af projektet kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a.

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at en del af krattet i den nordøstlige del af projektområdet, der fungerer som rasteområde for stor vand-salamander, skal fjernes i forbindelse med projektets gennemførelse.

I tilfælde, hvor der sker en nedlæggelse af et rasteområde, må der forudsættes nærmere oplysninger om beliggenhed, størrelse, kvalitet og funktion af de rasteområder, som nedlægges, set i forhold til omkringliggende raste- og yngleområder. Endvidere må der forudsættes en nærmere begrundelse for, hvordan de konkret fastsatte afværgeforanstaltninger effektivt kan sikre, at den økologiske funktionalitet opretholdes på mindst samme niveau som hidtil. Sådanne oplysninger og begrundelser fremgår ikke umiddelbart af miljøkonsekvensrapporten. Det ændrer ikke umiddelbart ved nævnets vurdering på det foreløbige grundlag, at Københavns Kommune i sine bemærkninger til klagen mere generelt anfører, at anlæggelsen af stendiger og kvasbunker må anses som sikre afværgeforanstaltninger, og at navnlig stendiget desuden har den fordel, at det er funktionelt umiddelbart efter etablering, og altså ikke kræver en "modningsperiode", før det bliver et funktionelt rastested for stor vandsalamander.

Ligeledes indgår det i Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at der er en vis sandsynlighed for, at en eventuel skade på den økologiske funktionalitet af rasteområder for stor vandsalamander vil være uoprettelig. Miljø- og Fødevareklagenævnet vil under sin senere prøvelse af § 25-tilladelsen tage endelig stilling til de spørgsmål, der er rejst i klagen.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet tillægger klage over København Kommunes afgørelse af 11. februar 2021 om § 25-tilladelse til etablering og drift af byudvikling på en del af Amager Fælled, kaldet Vejlands Kvarter, opsættende virkning.

Ankestyrelsens tilsyn er **akut nødvendiggjort**, da Københavns Kommune har anlagt en fortolkning af de to afgørelser, der tillader bygherre, Fælledby PS, at fortsætte de igangværende byggeaktiviteter på trods af at de to klagenævns afgørelser om opsættende virkning i de fire klagesager.

Fælledby P/S har i dag den 19/7-2021 genoptaget de voldsomme byggeaktiviteter, som afgørelserne vedrørende opsættende virkning angår. Aktiviteterne er netop miljøkonsekvensvurderet og forudsat i VVM-tilladelsen, hvorom der er truffet afgørelse om opsættende virkning af Miljø- og Fødevareklagenævnet- VVM-tilladelsen er tillige udstedt i medfør af de planer, der angår det område, der er omfattet af kommuneplantillæg nr. 4 og lokalplan nr. 599, hvorom Planklagenævnet også har truffet afgørelse om opsættende virkning.

Aktiviteterne, der aktuelt udøves af Fælledby PS, udgøres netop af de i miljøkonsekvensrapportens forudsatte anlægsaktiviteter, som ligger til grund for § 25-tilladelsen (se **bilag 5**).

Det fremgår således af tilladelsen, at den er udstedt til

”anlæg og drift af projekt for byudvikling af Vejlandskvarteret”

og at

”Anlæg og drift skal ske indenfor de fysiske og miljømæssige rammer som angives i miljøkonsekvensrapporten for vejlands Kvarter med de afværgetiltag, der er indbygget i projektet.”

I § 25-tilladelsen vedr. ”Natur”, forudsættes eksempelvis opsætning af paddehegn og indsamling af padder (se side 2).

Fælledby PS udøver aktuelt i strid med Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om opsættende virkning en lang række aktiviteter, der netop angår paddehegnet, herunder vedligeholdelse af paddehegnets funktion med græsslåning, nedsatte aktive fælder og vedvarende opsamling af padder.

I § 25-tilladelsen forudsættes under ”trafik”, at der i anlægsperioden skal foretages tiltag i projektområdet, som understøtter den tunge lastbiltrafik med henblik på at højne trygheden og trafiksikkerheden for især de bløde trafikanter (se side 2), fordi der i anlægsperioden vil være op til 90 lastbilture pr. dag ind i området (se side 3).

Fælledby PS udøver aktuelt netop den tunge lastbiltrafik, der er forudsat i VVM-tilladelsen. Udøvelsen er retsstridig som følge af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om opsættende virkning.

I § 25-tilladelsen forudsættes, at projektområdet vil blive indhegnet og afspærret for offentligheden i anlægsperioden med den virkning, at alle eksisterende rekreative udfoldelsesmuligheder indenfor projektområdet vil forsvinde som følge af terrænbearbejdning og anlægsarbejder (se side 4).

Som følge af miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om opsættende virkning er Fælledby PS fortsatte forhindring af de rekreative udfoldelsesmuligheder, der forudsættes i VVM-tilladelsen, derfor også retsstridige.

I § 25-tilladelsen forudsættes det i begrundelsen for afgørelsen, at der skal håndteres jordmængder i forbindelse med terrænregulering og udlæg af ren jord (se side 5).

Fælledby PS fortsætter den terrænregulering og udlæg af ren jord som muliggøres af VVM-tilladelsen. Fortsættelsen er retsstridig, som følge af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om opsættende virkning.

Københavns Kommunes fortolkning, der accepterer Fælledby PS aktiviteter, fremgår af vicedirektør Hans Christian Karsten's orientering dateret 14/7-2021 til Teknik- og Miljøudvalget om status og handlemuligheder omkring Vejlandskvarteret efter klagenævnets beslutning om opsættende virkning (**bilag 6**). Det fremgår af orienteringen at:

Konsekvenserne af klagenævnets afgørelser

Forvaltningen har bedt advokatvirksomheden Horten vurdere konsekvenserne af klagenævnets afgørelser. I korte træk er konsekvenserne, at:

1. allerede meddelte tilladelser kan som udgangspunkt udnyttes, for de er ikke suspenderet med klagenævnets afgørelse.
2. forvaltningen vil ikke kunne meddele nye tilladelser, hvis VVM-tilladelsen ligger til grund for disse, idet VVM-tilladelsen er suspenderet.
3. kun Miljø- og Fødevareklagenævnet kan meddele standsnings-påbud i forhold til eventuelle fortsatte byggeomodningsaktiviteter.
4. forvaltningen vil ikke kunne meddele byggetilladelser.
5. hvis forvaltningen iværksætter håndhævelse over for bygherren i form af fx et standsningspåbud, uden at det fornødne juridiske hjemmelsgrundlag er til stede, vil kommunen potentielt kunne pådrage sig et erstatningsansvar over for bygherren.

Forvaltningens handlemuligheder

Konsekvensen af den juridiske situation er, at Fælledby P/S kan benytte allerede meddelte tilladelser, som forvaltningen har givet, fordi de ikke suspenderet med klagenævnets afgørelse. Disse tilladelser omhandler særligt aktiviteter, der er med til at forberede byggeprojektet, herunder nedrivningstilladelse (til vandrehjemmet), tilladelser givet efter jordforureningsloven (såkaldte § 8-tilladelser) og miljøbeskyttelsesloven (§ 33 / kapitel 5).

Som en følge af nævnets afgørelse kan kommunen ikke agere som til-synsmyndighed efter miljøvurderingsloven eller iværksætte håndhævelse. Det kun er Miljø- og Fødevareklagenævnet, der kan meddele et eventuelt standsningspåbud i forhold til de fortsatte byggeanlægsaktiviteter.

Det fremgår af orienteringen, at Københavns Kommunes fortolkning af retsvirkningerne af "opsættende virkning" beror på to retsvildfarelser.

Den første retsvildfarelse er, at Fælledby P/S kan benytte allerede meddelte tilladelser, herunder nedrivningstilladelsen til vandrehjemmet, tilladelser givet efter jordforureningsloven (såkaldte § 8-tilladelser) og miljøbeskyttelsesloven (§ 33 / kapitel 5), som forvaltningen har givet, fordi de ikke suspenderet med klagenævnets afgørelse.

Den anden retsvildfarelse er, at Kommunen som en følge af nævnets afgørelse **ikke kan** agere som tilsynsmyndighed efter miljøvurderingsloven eller iværksætte håndhævelse.

2. Afgørelserne om opsættende virkning indebærer, at al aktivitet på området skal standses

Københavns Kommunes antagelse om, at Fælledby P/S kan benytte allerede meddelte tilladelser, herunder nedrivningstilladelsen til vandrehjemmet, tilladelser givet efter jordforureningsloven (såkaldte § 8-tilladelser) og miljøbeskyttelsesloven (§ 33 / kapitel 5), som forvaltningen har givet, selvom om der er truffet afgørelse om opsættende virkning, er forkert.

Planklagenævnets hjemmel til at træffe afgørelse om opsættende virkning følger af lov om planklagenævnets, lov nr. 1658 af 20/12-2016, § 7, stk. 3, hvor særlige grunde taler herfor. Hjemmelsgrundlaget suppleres af bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 § 6 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

§ 6 Planklagenævnet kan ved rettidig klage efter § 58, stk. 1, nr. 3, i lov om planlægning eller § 22 i lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. beslutte, at en meddelt tilladelse eller godkendelse ikke må udnyttes, og at et påbud ikke skal efterkommes. Er et bygge- eller anlægsarbejde iværksat, kan Planklagenævnet påbyde dette standset.

Planklagenævnet har truffet afgørelse om, at den godkendte lokalplan og kommunalplantillæg ikke må udnyttes.

Miljø- og Fødevareklagenævnets hjemmel til at træffe afgørelse om opsættende virkning følger af miljøvurderingslovens § 53. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

§ 53 Ved rettidig klage efter § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemme, at en afgørelse efter § 21 eller en afgørelse om tilladelse efter § 25 ikke må udnyttes, og at et påbud efter § 46, stk. 4, ikke skal efterkommes. Er et bygge- eller anlægsarbejde iværksat, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet påbyde dette standset

Miljø- og fødevareklagenævnet har truffet afgørelse om, at tilladelsen efter § 25 ikke må udnyttes.

Det er øjensynligt Fælledby P/S' og Kommunens fortolkning af disse bestemmelser, at i mangel af et egentligt påbud om standsning af igangsatte aktiviteter, er bygherre berettiget til at fortsætte allerede godkendte aktiviteter.

Antagelsen bygger på en meget kreativ fortolkning af bestemmelserne, hvorefter angiveligt det forhold, at der 'kun' er tillagt klagerne opsættende virkning, og klagenævnene ikke samtidig har udstedt påbud om, at allerede iværksatte 'bygge- og anlægsarbejder' skal standses, skulle medføre, at Fælledby P/S er berettiget til at fortsætte de allerede påbegyndte aktiviteter med nedrivning af vandrehjemmet og komprimering af jord på arealet benævnt 'Lærkesletten'.

Klager er lodret uenig i denne særdeles kreative fortolkning, som også strider mod indholdet af de af nævnene trufne foreløbige afgørelser.

Indledningsvis bemærkes, at opsættende virkning efter dette begrebs helt almindelige juridiske forståelse indebærer, at de påklagede tilladelser skal anses for slet ikke at være givet – på helt samme måde, som hvis der træffes en efterfølgende endelig afgørelse om ugyldighed af en meddelt tilladelse. Ellers ville begrebet 'opsættende virkning' være helt uden værdi i de situationer, hvor en myndighed havde nået at udstede alle relevante tilladelser, inden ankeinstansen når at tillægge en klage opsættende virkning.

Det er klagers klare opfattelse, med støtte i lovgivningen og Folketingets Ombudsmands udtalelser, at opsættende virkning indebærer, at Fælledby P/S i nærværende sag fra det øjeblik meddelelsen om opsættende virkning blev givet, har været afskåret fra på nogen måde, at udnytte nogen tilladelse givet i relation til det projekt, som Fælledby P/S ønsker iværksat på arealet, herunder tilladelsen til nedrivning af vandrehjemmet og tilladelse efter jordforureningslovens § 8, meddelt af Københavns Kommune d. 17. juni 2021.

Alene Fælledbys og Københavns Kommunes egen ageren i forhold til de meddelte afgørelser viser, at begge parter er fuldt opmærksomme på, og anerkender, at de meddelte afgørelser om opsættende virkning indebærer, at al aktivitet i området reelt skal standses. Det kan således konstateres, at såvel Fælledby P/S som Københavns Kommune anerkender, at Fælledby P/S ikke må udnytte de tilladelser, der allerede er givet i relation til det nordøstlige krat (herefter 'krattet'). Dette begrundes de angiveligt med, at dette område er særligt omtalt i Planklagenævnets og Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser. Denne sondring mellem krattet og det øvrige areal giver ingen juridisk mening, når det sammenholdes med Fælledby P/S' argumentation.

Hvis Fælledby P/S' og Københavns Kommunes argumentation skal følges, bør de have samme ret til at fælde krattet som til at fortsætte nedrivningen af vandrehjemmet. Det forhold, at Fælledby P/S og Kommunen angiveligt anerkender, at de er afskåret fra at foretage handlinger i krattet viser, at de er fuldt bekendt med retsvirkningerne af de trufne afgørelser om opsættende virkning.

Det bemærkes i den forbindelse, at de trufne afgørelser om opsættende virkning naturligvis omfatter hele arealet og alle aktiviteter omfattet af det påtænkte projekt, da suspension af de meddelte tilladelser indebærer, at der ikke må foretages handlinger på arealet, som relaterer sig til et projekt, som forudsætter en godkendt VVM-tilladelse. Begge nævn har da også klart og tydeligt tilkendegivet i deres afgørelser, at de alene på nuværende tidspunkt har forholdt sig

til en del af klagen, men at den foreløbige afgørelse ikke er udtryk for nævnens endelig behandling af de mange klagepunkter.

Fælledby P/S' og Københavns Kommunes fortolkning af suspensionen, hvorefter suspensionen alene kan omfatte krattet savner fuldkommen hjemmel i lovgivningen, og er uden fornuftig begrundelse i øvrigt.

At Københavns Kommune uden bemærkninger anerkender Fælledby P/S' opfattelse, kan alene begrundes med, at Københavns Kommune reelt er part i sagen med en meget væsentlig økonomisk egeninteresse i, at det påtænkte projekt gennemføres.

Fælledby P/S' og Københavns Kommunes juridiske vurdering af sagen synes at bygge på den retsvildfarelse, at meddelelse af opsættende virkning i medfør af såvel § 6 i bekendtgørelsen om Planklagenævnet som § 53 i Miljøvurderingsloven skal formuleres på en bestemt måde, for at allerede igangsatte byggeaktiviteter skal standses. Retstvildfarelsen synes at bygge på det forhold, at begge bestemmelser angiver, at de respektive klagenævn kan tillægge en klage opsættende virkning og kan påbyde et påbegyndt bygge- eller anlægsarbejde standset. Nævnene har efter Kommunens og Fælledby P/S' opfattelse i nærværende sag 'alene' tillagt klagerne opsættende virkning, mens de ikke har udstedt udtrykkelige påbud om standsning af aktivitet i området.

Fælledby P/S og Københavns Kommune synes således at argumenterer for, at dette skulle indebære, at allerede igangsatte aktiviteter godt må fortsætte, uanset om de ved en senere eventuel ugyldiggørelse af de meddelte tilladelser eventuelt måtte blive kendt ulovlige med omfattende retableringspligt til følge.

Denne argumentation har ikke hold i bestemmelsernes formål eller forhistorie endsige i en naturlig sproglig fortolkning af bestemmelsernes ordlyd.

Begge bestemmelser hidrører fra den omfattende lovændring af bygge- og miljølovgivningen som fandt sted i 1984, og hvor man reviderede den dagældende lov om Kommuneplanlægning § 48. Ved lovændringen blev følgende bestemmelse indsat:

Stk. 2. Den, der har modtaget kommunalbestyrelsens tilladelse, skal underrettes om klagen. Stk. 3. Ved klage efter stk. 1 kan miljøministeren bestemme, at en af kommunalbestyrelsen meddelt tilladelse ikke må udnyttes. Er et bygge- eller anlægsarbejde iværksat, kan ministeren give meddelelse om standsning af dette.

Baggrunden for lovændringen var et stort ønske om, at sikre borgerne bedre klagemuligheder i hele bygge- og miljølovgivningen, og loven byggede på et omfattende udvalgsarbejde, der mundede ud i betænkning nr. 981 fra 1983, med titlen 'Håndhævelse af bygge- og miljølovgivningen'.

Indtil lovændringen var der kun sporadiske lovregler om opsættende virkning i bygge- og miljølovgivningen.

Forarbejderne til lovbestemmelsen udtaler sig ikke om begrundelsen for - eller sammenhængen mellem -bestemmelsens to led, ligesom efterfølgende lovbestemmelser – Planloven fra 1991 § 60, Miljøvurderingslovens § 53 og Bekendtgørelse om Planklagenævnet § 6 ikke selvstændigt udtaler sig om begrundelsen for eller sammenhængen mellem de to led.

Af betænkning 981 fra 1983 fremgår det dog meget klart, at sidste led i de to bestemmelser skal forstås som en uddybning af, hvad der anses for omfattet af hjemlen til at meddele opsættende virkning, der alene er indsat for at kodificere nævnens kompetence til at standse allerede igangsatte bygge- og anlægsarbejder som en del af den meddelte opsættende virkning.

Det fremgår således af betænkningen side 67, at det overordnede hensyn bag de omfattende lovændringer var følgende:

Det er følgende af afgørende betydning for en klageberettiget tredjemands reelle retsstilling, om en klage umiddelbart medfører eller dog kan tillægges opsættende virkning for den meddelte tilladelse, således at arbejdet – hvis det allerede er påbegyndt - skal indstilles, indtil klagemyndigheden har taget stilling til klagen.

Det ligger således forudsætningsvis i udvalgets tilgang til indholdet af 'opsættende virkning', at suspension indebærer, at det igangsatte arbejde skal ophøre.

At kommunen er forpligtet til at efterkomme en klagemyndigheds afgørelse – også om opsættende virkning, fremgår også af betænkningen, hvor det på side 69 anføres:

I de relativt få tilfælde, hvor planstyrelsen kort efter modtaget tredjemandsklage har anmodet kommunalbestyrelsen om at standse (iværksættelsen af) det tilladte byggeri, har kommunen efterkommet anmodningen. Der har dog foreligget et tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke mente, at den ved sin tilladelse efter byggeloven til nedrivning af en bygning havde overtrådt kommuneplanlovens regler, og afviste at efterkomme planstyrelsens anmodning om at standse nedrivningen under henvisning til, at der ikke var hjemmel for et påbud herom fra planstyrelsen til kommunen. Sagen gav anledning til, at miljøministeren i skrivelse af 16. februar 1978 til folketingets udvalg for fysisk planlægning tilkendegav som sin opfattelse, at planstyrelsens afgørelser i henhold til kommuneplanlovens § 48 må lægges til grund af kommunalbestyrelserne, indtil de eventuelt måtte blive omgjort af domstolene.

Den konkrete opbygning af bestemmelsen om opsættende virkning er ikke direkte beskrevet i betænkningen, men det fremgår klart af udvalgets redegørelse, at bestemmelsen om, at et klagenævn kan meddele standsningspåbud er indsat for at afhjælpe et muligt hjemmelsproblem, idet udvalget ikke fandt, at det på baggrund af den dagældende retstilstand kunne lægges entydigt til grund, at en ankeinstans umiddelbart havde hjemmel til at pålægge en ufejlrettelig kommune at udstede et standsningspåbud. Det fremgik således af betænkningen side 69-70:

I den tredje type af tredjemandsklager (anden aktivitet uden lokalplan) har den pågældende aktivitet ikke krævet byggetilladelse efter byggeloven. Situationen er her den, at kommunalbestyrelsen enten har dispenseret fra en lokalplan eller byplanvedtægt til f.eks. ændret benyttelse af en eksisterende bygning eller har fortolket bestemmelserne i lokalplanen (byplanvedtægten) derhen, at den ændrede benyttelse var umiddelbart lovlig. I tilfælde som det sidstnævnte behøver der i øvrigt ikke at have foreligget en forespørgsel, men kommunens fortolkning kan føre til, at der blot ikke skrives ind mod den ændrede aktivitet.

Vanskelighederne for planstyrelsen som klagemyndighed er ved denne type af tredjemandsklager i princippet de samme som foran nævnt. De illustreres af et nyligt foreliggende tilfælde, hvor kommunen havde svaret benægtende på en forespørgsel, om en påtænkt anvendelse af en bygning ville stride mod en gældende byplanvedtægt for området, og følgelig havde tilladt anvendelsen. Godt 4 uger senere fremkom til planstyrelsen en tredjemandsklage herover. Ved sin afgørelse ca. 2 måneder efter klagen fandt planstyrelsen, at den ændrede benyttelse af bygningen ville være i strid med byplanvedtægten og nødvendiggøre tilvejebringelse af en lokalplan. Planstyrelsen pålagde samtidig kommunalbestyrelsen at tilbagekalde tilladelsen, hvilket straks derefter skete. Da modtageren af tilladelsen imidlertid gjorde gældende, at der var truffet omfattende økonomiske dispositioner, før tredjemandsklagen var fremsat, og over for kommunen fremsatte et erstatningskrav på 4 1/2 mill. kr., tilbagekaldte planstyrelsen på kommunens anmodning sit pålæg. Det fremgår af planstyrelsens seneste afgørelse, at det blev anset for muligt, at kommunens tilladelse ville blive opretholdt ved en retsafgørelse, selv om tilladelsen måtte anses for ulovlig.

Som det fremgår, foreligger der en noget usikker retstilstand med hensyn til, hvilke beføjelser der efter gældende ret tilkommer klagemyndigheden i henhold til byggeloven og kommuneplanloven, når klage modtages fra tredjemand.

Det var således hensigten med lovgivers indsættelse af sidste led, at præcisere, at en klagemyndighed har en udtrykkelig hjemmel til at udstede et standsningspåbud, men at det allerede ligger implicit i en afgørelse om opsættende virkning. Sidste punktum i dagældende lov om Kommuneplanlægning § 48, stk.2, udgør dermed en præcisering af, at en afgørelse om opsættende virkning, tillige indebærer, at alle igangværende aktiviteter skal indstilles, uanset hvor langt fremskredent processen er på tidspunktet for afgørelsen.

3. Københavns Kommunen misligholder sin tilsynsforpligtelse groft

Københavns Kommunes antagelse om, at Kommunen som en følge af nævnets afgørelse **ikke kan** agere som tilsynsmyndighed efter miljøvurderingsloven eller iværksætte håndhævelse, er forkert.

I henhold til miljøvurderingslovens § 46, stk. 1, 1. pkt., er det den i henhold til § 17 kompetente myndighed, der er tilsynsmyndighed. Det følger af § 17, stk. 1, at det er kommunalbestyrelsen, der er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på land, der er omfattet af bilag 1 eller 2, herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. dog stk. 2, 3, 5 og 6.

I henhold til miljøvurderingslovens § 46, stk. 2, skal tilsynsmyndigheden påse overholdelsen af denne lov og af de regler, der er fastsat i medfør heraf. Den kompetente myndighed er ligeledes tilsynsmyndighed for de afgørelser, der er truffet efter §§ 21 og 25, og for, at vilkår, jf. § 27, fastsat i tilladelser overholdes. Tilsynsmyndigheden skal påse, at påbud og forbud efter denne lov og regler fastsat i medfør heraf efterkommes.

Tilsynsmyndighedens kompetence omfatter foruden sine egne afgørelser, også tilsyn med at klageinstansens afgørelser efterleves.

Dette fremgår klart af forarbejderne til tilsynsbestemmelsen, der blandt andet omfatter forslag til lov, L 78 af 22/2-1984, om ændring af forskellige miljø- og planlægningslove (Håndhævelse), hvor bestemmelsen blev indført som lovforslagets § 4 (Se FT 1983-84, 2. samling, Tillæg A (97), spalte 1537-1592). Under bemærkningerne til bestemmelsen (se spalte 1577, sidste afsnit) anføres, således:

Det følger af kommunalbestyrelsens tilsynspligt efter § 46, at kommunalbestyrelsen, såfremt ejeren af den pågældende ejendom ikke efterkommer klagemyndighedens afgørelse, skal give et lovliggørelsespåbud og om fornødent foranledige sagen indbragt for domstolene.

Denne bestemmelse hviler også på betænkning 981 fra 1983, hvor det på side 71-72 anføres:

Udvalget finder, at det rummer en alvorlig svækkelse af den almindelige retsbevidsthed, hvis der ikke normalt skrides ind straks over for en aktivitet, der foregår uden lovpåbudt tilladelse.

Det gælder navnlig i tilfælde, hvor det beror på en vurdering af modstående hensyn, om tilladelsen kan meddeles. Hvis et påbegyndt arbejde, f.eks. et byggeri, fortsættes og måske endog fuldføres, inden der er taget stilling til dets godkendelse, vil de faktisk etablerede forhold uvægerligt indgå i overvejelserne, ikke mindst hvis der er foretaget betydelige investeringer i arbejdet. Der opstår da et hensyn til at undgå værdispild.

Vedkommende forvaltningsmyndighed står derfor ikke helt frit i sin interesseafvejning inden for de rammer, som den pågældende lov har fastsat. I samme grad, hvori værdispildbetragtningen påvirker afgørelsen, opstår der en af lovgivningen utilsigtet ulighed over for dem, der overholder kravet om forudgående tilladelse. Denne ulighed afbødes ikke af en strafferetlig sanktion i anledning af overtrædelsen, dels fordi der kun sjældent sker retsforfølgning i sådanne tilfælde, dels fordi straffesanktionen - når en straffesag gennemføres - påvirkes af forvaltningsmyndighedens passivitet over for en lovovertrædelse, som myndigheden har haft kendskab til, og derfor bliver ganske ubetydelig.

Forholdet er særlig betænkeligt i tilfælde, hvor loven indeholder indsigelses- eller klageret for personer eller foreninger o.lign., som repræsenterer modstående hensyn til dem, der kan påberåbes til støtte for en tilladelse - og da navnlig når der tilmed allerede foreligger en klage over den aktivitet, der foregår uden tilladelse. Hvis aktiviteten i en sådan situation ikke kræves indstillet, og hvis tilladelse senere meddeles, har begivenhedsforløbet under alle omstændigheder efterladt det indtryk, at der ved den endelige afgørelse

har været lagt vægt på de faktisk etablerede forhold, og at det derfor kan betale sig ikke på forhånd at søge den nødvendige tilladelse.

Forvaltningsmyndigheden må derfor nedlægge et standsningspåbud omgående efter kendskab til, at en aktivitet er påbegyndt uden den lovpåbudte tilladelse. Kun ganske ekstraordinære, nødretningslignende forhold kan begrunde en undladelse heraf.

At forvaltningsmyndigheden har ret - og i kraft af sin tilsynspligt også pligt - til at standse en aktivitet, der foregår uden den nødvendige tilladelse, er da utvivlsomt også gældende ret inden for hele den bygge- og miljøretlige lovgivning, selv om kun miljøbeskyttelsesloven indeholder en udtrykkelig hjemmel for et sådant standsningspåbud. Hovedspørgsmålet er derfor blot, om det bør gives udtryk i særlige bestemmelser herom.

For en lovfæstelse af standsningsbeføjelsen taler, at enhver tvivl om dens eksistens derved udelukkes. Beføjelsen er imidlertid så selvfølgelig, at en udtrykkelig lovhjemmel er upåkrævet. Hertil kommer, at problemet i praksis ikke er, om forvaltningsmyndigheden har ret til at påbyde standsning af et uden tilladelse påbegyndt arbejde, men om myndigheden har pligt dertil. Dette spørgsmål forekommer imidlertid at være besvaret tilfredsstillende, hvis udvalgets forslag i afsnit 4.7.1. om lovfæstelse af tilsynspligten følges.

Det er tillige uomtvistet i den retsvidenskabelige litteratur, at tilsynspligten også omfatter efterlevelse af klagenævnenes afgørelser. Eksempelvis anføres dette tillige i noterne til miljøvurderingslovens § 46 i Karnov.

Københavns kommunes beslutning om ikke at håndhæve klagenævnens afgørelser om opsættende virkning, i ikke mindre end fire klagesager, udgør således en grov tilsidesættelse af Kommunens tilsynsforpligtelse. Beslutningen kan indirekte komme kommunen til økonomisk gavn, og der er således efter klagers opfattelse tale om

Følgelig er nærværende anmodning om tilsyn nødvendiggjort.

4. Anmodning om hastebehandling

Hovedreglen er, at kommunalbestyrelsen er myndighed for behandlingen af bygherrens ansøgning om etablering, ændring eller udvidelse af et projekt på land omfattet af bilag 1 og 2, jf. § 18, samt de dertil hørende afgørelser, herunder § 25-tilladelsen.

Det er en forudsætning for, der kan udstedes en § 25-tilladelse, at der er et gyldigt plangrundlag. Det er tillige en forudsætning, at bygherren har en § 25-tilladelse, før der kan ske etablering, udvidelse eller ændring af projekter. Det er også en forudsætning at der er et gyldigt plangrundlag og en gyldig VVM-tilladelse, før der kan gives yderligere tilladelser, herunder nedrivningstilladelsen, § 8-tilladelser givet efter jordforureningsloven og tilladelser efter miljøbeskyttelsesloven § 33/kapitel 5.

Grundet klagenævnens afgørelser om opsættende virkning er der for nærværende ikke en et gyldigt plangrundlag, og heller ikke en gyldig § 25-tilladelse. De tilladelser, der måtte være udstedt forinden afgørelsen om opsættende virkning, kan dermed heller ikke gyldigt anvendes, uden dette vil komme i strid med afgørelserne om opsættende virkning.

Der er tale om en grov undladelse når Københavns Kommunes tilsidesætter sine forpligtelser som tilsynsmyndighed efter miljøvurderingsloven, og undlader at sikre Fælledby PS' efterlevelse af to klagenævns afgørelser om opsættende virkning.

Begge klagenævns afgørelser om opsættende virkning er begrundet med, at der kan være en vis sandsynlighed for, at en realisering af henholdsvis planerne eller udnyttelse af VVM-tilladelsen vil kunne medføre, at den økologiske funktionalitet af rasteområder for stor vandsalamander vil lide uoprettelig skade.

Københavns Kommunes tilsidesættelse af sin tilsynsforpligtelse medfører, at den risiko – i strid med klagenævnens afgørelser – forsætligt løses. Der er således væsentlig fare for, at Fælledby PS' upåtalte aktiviteter i strid med afgørelsen

om opsættende virkning, medfører en varig og uoprettelig skade på den økologiske funktionalitet af rasteområder for stor vandsalamander.

Følgelig er det nødvendigt at anmode om at sagen hastebehandles af Ankestyrelsen. I den henseende bemærkes, at der er en meget tilspidset situation i byggefeltet, hvor civile blandt andet lænker sig fast til entreprenørmaskinerne i desperat forsøg på at beskytte områdets bilag IV-arter for at lide skade, og hvor Københavns Politi medvirker til at den ulovlige aktivitet fortsættes uhindret ved at fjerne de civile aktivister.

Det er voldsomt problematisk, at Københavns Kommune, der selv har en økonomiske interesse i projektet, åbenlyst bifalder bygherres aktiviteter, ignorerer klagenævnens afgørelser og tilsidesætter sine forpligtelser som tilsynsmyndighed.

Det kan Ankestyrelsen simpelthen ikke lade passere upåtalet. Sagen bør hastebehandles, således at det påtales, at Københavns Kommune, skal varetage sine forpligtelser som tilsynsmyndighed i henhold til miljøvurderingsloven.

Tilsvarende opfordring er for god ordens skyld samtidig med denne anmodning fremsendt til Københavns Kommune (se **bilag 7**).

Med venlig hilsen

Løje IP

og

Lysholt Faber ApS

Johan Løje
Direkte: +45 32420541
e-mail: jl@loje-ip.dk

Louise Faber
Direkte 22799535
e-mail: lf@lysholtfaber.dk

Bilagsfortegnelse

- Bilag 1** – 2020-08-04 Vedtægter
- Bilag 2** – 2020-08-04 Anonymiseret medlemsliste
- Bilag 3** – 2021-07-08 PKN afgørelse om opsættende virkning
- Bilag 4** – 2021-07-08 MFKN afgørelse om opsættende virkning
- Bilag 5** - 2020-11-30 VVM-tilladelse
- Bilag 6** – 2021-07-14 KBH-kommune om fortolkning af afgørelserne om opsættende virkning
- Bilag 7** – 2021-07-19 Brev til Københavns Kommunes afdeling for færdigmelding

Til

Ankestyrelsen

7998 Statsservice

Sendt per mail til ast@ast.dk

København, den 22/7 2021

Supplerende bemærkninger til anmodning om HASTE-TILSYN med Københavns Kommune

Med henvisning til anmodning om rejsning af tilsynssag vedr. Københavns kommunes undladte håndhævelse af fire klagenævnsafgørelser om opsættende virkning, indsendt den 19/7-2021, fremkommes hermed med supplerende bemærkninger.

Bemærkningerne er foranlediget af, at der er opnået aktindsigt i Advokatfirmaet Hortens vurdering af retsvirkningerne af opsættende virkning, der ligger til grund for Kommunens fortolkning i henhold til visedirektør Hans Christian Karsten's orientering dateret 14/7-2021 til Teknik- og Miljøudvalget (sagens **bilag 6**).

Hortens vurdering medsendes nu som sagens **bilag 8**.

Det fremgår af Hortens notat, side 3, at

"Klagenævnets afgørelse vedrørende § 25-tilladelsen ikke automatisk vil have opsættende virkning i forhold til øvrige tilladelser, der er meddelt – og er påbegyndt – i dette tilfælde efter jordforureningslovens § 8 og kapitel 5-godkendelsen efter miljøbeskyttelsesloven. Alle andre tilladelser m.v. end § 25-tilladelsen efter miljøvurderingsloven er derfor gyldige og gældende."

Hortens juridiske vurdering af retsvirkningen af opsættende virkning bestrides.

Vurderingen er uforenelig med gældende ret, og beror på manglende forståelse for det planretlige hierarki (rammestyringsprincip).

1. Uddybende om det planretlige rammestyringsprincip (plan hierarkiet)

De indbragte afgørelser, hvor der af de to klagenævn er truffet afgørelse om opsættende virkning den 8/7-2021, udgøres af:

Klager indgivet til Planklagenævnet i henhold til miljøvurderingslovens § 48, stk. 1:

- Klage over Københavns Kommunes endelige vedtagelse af kommuneplantillæg nr. 4
- Klage over Københavns Kommunes endelige vedtagelse af lokalplan nr. 599
- Klage over den miljøvurderingsrapport, der er udarbejdet forinden endelig vedtagelse af de to planer

Klage indgivet til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, jf. miljøvurderingslovens § 49, stk. 1:

- Klage Københavns Kommunes udstedte VVM-tilladelse (§ 25-tilladelse) og den miljøkonsekvensrapport, der ligger til grund for VVM-tilladelsen.

Påstanden i klagerne til Planklagenævnet er, at København Kommune endelige vedtagelse af henholdsvis kommunalplantillæg nr. 4 og lokalplan nr. 599 skal tilsidesættes som ugyldig fordi vedtagelserne af planerne er behæftet med væsentlige retlige mangler med henvisning til planhabitatbekendtgørelsen (bkg. 2016-11-26 nr. 1383), miljøvurderingsloven (lbkg. 2020-06-25 nr. 973) og planloven.

Påstanden i klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet er, at den udstedte tilladelse er ugyldig fordi også den tilladelse er behæftet med væsentlige retlige mangler med henvisning til miljøvurderingsloven og planhabitatbekendtgørelsen.

Det er således fire klagesager, hvor påstanden er, at den afgørelse som Københavns Kommune har truffet, skal tilsidesættes som ugyldig. Retsvirkningen, såfremt klager får medhold ved Planklagenævnet er, at de vedtagne planer tilsidesættes. Retsvirkningen, såfremt klager får medhold, ved Miljø- og Fødevarerklagenævnet er, at den udstedte VVM-tilladelse tilsidesættes som ugyldig.

Både planklagenævnet og Miljø- og Fødevarerklagenævnet har meddelt opsættende virkning i samtlige klagesager.

Dette overses i Hortens notat om retsvirkningen af opsættende virkning, der kun behandler retsvirkningen af Miljø- og Fødevarerklagenævnets meddelelse om opsættende virkning f.s.v. klagen over VVM-tilladelsen med tilhørende miljøkonsekvensrapport. Notatet forholder sig således ikke til, at klagenævnenes afgørelser angår planer og tilladelser, der indgår i det planretlige hierarki.

Udgangspunktet for det planretlige hierarki er, at en lokalplan skal have hjemmel i den trindhøjere rangerede plan, kommunalplanen, og dernæst at begge planer ikke må medføre forhold, der er strid med den beskyttelse, der følger for udpegningsgrundlagene i de endnu trindhøjere rangerende Natura 2000-planer.

Det planretlige rammestyringsprincip er udtrykt i planlovens § 11, stk. 4, der fastslår, at en kommuneplan ikke må stride mod den overordnede planlægning, herunder Natura 2000-planerne, planlovens § 13, stk. 1, hvoraf det bl.a. fremgår, at en lokalplan ikke må stride mod kommuneplanen eller en Natura 2000-plan.

Det planretlige hierarki har den konsekvens, at en tilsidesættelse af en vedtaget plan på et højere rangerende niveau, medfører, at planer og tilladelser, der er udstedt i medfør af en i den retlige trinfølge højere plan, også må tilsidesættes, da hjemmelsgrundlaget er tilsidesat. Dette gælder uanset, om der er en ugyldighedsgrund knyttet til vedtagelse af den trinlavere plan eller ej.

Tilsidesætter Planklagenævnet eksempelvis det påklagede kommuneplantillæg nr. 4 som ugyldig i sin endelige afgørelse, er der ikke længere noget gyldigt plangrundlag for den vedtagne lokalplan nr. 599. Lokalplan nr. 599 bortfalder dermed automatisk, da den nu vil stride med netop den herefter gældende kommunalplan (Dvs. konkret Københavns Kommuneplan 2019). Det er jo den aktuelt gældende kommunalplan, som kommuneplantillæg nr. 4 skulle ændre, for at muliggøre vedtagelsen af lokalplan 599.

På samme måde følger det af det planretlige hierarki, at tilladelser, der er udstedt for at realisere et byggeri, der har hjemmel i de trindhøjere planer, vil mangle sit hjemmelsgrundlag, hvis planerne tilsidesættes som ugyldige.

Tilsidesætter Planklagenævnet eksempelvis det påklagede kommuneplantillæg nr. 4 eller den vedtagne lokalplan nr. 599, mangler den udstedte VVM-tilladelse sit hjemmelsgrundlag. Dette uanset, om der er en ugyldighedsgrund knyttet til udstedelse af tilladelsen eller ej. En VVM-tilladelse kan ikke udstedes, uden der foreligger et gyldigt plangrundlag. Der skal således både være en gyldig lokalplan, der er i overensstemmelse med en gyldig kommunalplan (evt. med tillæg), før der kan udstedes en VVM-tilladelse.

Tilsidesætter Planklagenævnet således enten kommunalplantillæg nr. 4 eller lokalplan nr. 599 som ugyldig vil VVM-tilladelsen udstedt den 11/2-2021, ikke længere være forenelig med et gyldigt vedtaget plangrundlag. En VVM-tilladelse kan naturligvis ikke udnyttes uden et gyldigt vedtaget plangrundlag. Dette vil gælde, uanset om VVM-tilladelsen i sig selv er behæftet med en ugyldighedsgrund. Dette vil således også gælde, selvom Miljø- og Fødevarerklagenævnet ikke tilsidesætter selve VVM-tilladelsen.

Tilsvarende gælder andre tilladelser, der er udstedt.

I nærværende sag er der udstedt:

- § 8-tilladelse efter jordforureningsloven.
- Nedrivningstilladelse efter byggeloven.

Jordforureningslovens § 8 tilladelsen skal udstedes, før en ejer ændrer anvendelsen af et forureningskortlagt areal i forbindelse med virkeliggørelse af en lokalplan. Tilladelsen skal være udstedt, før påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder på arealet. Tilladelsen giver ikke i sig selv tilladelse til at udføre de bygge- og anlægsarbejder, der er baggrunden for udstedelse af § 8-tilladelsen. Udførelsen af selve bygge- og anlægsarbejdet forudsætter som altid, at der er en gyldig VVM-tilladelse, at VVM-tilladelsen er forenelig med en gyldig lokalplan og at lokalplanen er forenelig med en gyldig kommunalplan. Det er således ikke muligt at anvende en § 8 tilladelse efter jordforureningsloven, uden en gyldig VVM-tilladelse, en gyldig lokalplan og et gyldigt kommunalplan.

Det er heller ikke muligt at opnå en nedrivningstilladelse uden en gyldig VVM-tilladelse, en gyldig lokalplan og et gyldigt kommunalplan, jf. planlovens § 13, stk. 2. Det fremgår således af planlovens § 13, stk. 2, at:

Stk. 2. En lokalplan skal tilvejebringes, før der gennemføres større udstykninger eller større bygge- eller anlægsarbejder, herunder nedrivninger af bebyggelse, og i øvrigt når det er nødvendigt for at sikre kommuneplanens virkeliggørelse, jf. dog § 5 u.

De udstedte tilladelser afledes med andre ord af de trinretligt højere planer og tilladelser. Dermed lider de samme skæbne, og bortfalder sammen med de trinretligt højere tilladelser og planer, når disse tilsidesættes som ugyldige.

Den kommune, der udsteder en nedrivningstilladelse, er som underordnet planmyndighed forpligtet til at respektere et klagenævns afgørelse efter planlovens § 35 og kan naturligvis ikke i praksis tilsidesætte sine forpligtelser i en lovgivning med henvisning til en anden lovgivning. Myndighedens praksis skal være gyldig i henhold til hele lovgivningen. En nedrivningstilladelse, der er udstedt efter byggeloven, kan således ikke håndhæves, når den er udstedt vedr. en efterfølgende tilsidesat plan.

Derudover er der udstedt:

- Kapitel 5-godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven
- Miljøstyrelsen har givet dispensation efter artsfredningsbekendtgørelsen.

Også disse tilladelser og godkendelser afledes af de trinretligt højere tilladelser.

Miljøbeskyttelseslovens kapitel 5-godkendelse forudsætter efter sit indhold, at der foreligger en gyldig lokalplan, jf. både miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1 (listevirksomheder) og § 33, stk. 2 (bygge og anlægsarbejder til anden liste-virksomhed end anlæg for deponering af affald).

Dette fremgår også af ordlyden i miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 2, at det forudsættes, at

”de anlægges i overensstemmelse med en lokalplan”.

Ordlyden af bestemmelsen er affattet ved L 1999 369, hvor ordet »godkendt« foran »lokalplan« rent faktisk udgik. Det anføres i forarbejderne, at det skyldtes, at lokalplaner ikke skal godkendes, men gyldigt vedtages endeligt og derefter bekendtgøres offentligt, jf. planlægningslovens § 18. Der hersker således ingen tvivl om, at en godkendelse efter kapitel 5 også forudsætter et gyldigt plangrundlag.

Miljøstyrelsens dispensation fra artsfredningsbekendtgørelsen forudsætter efter artsfredningsbekendtgørelsens § 12, stk. 1, at

”der ikke findes nogen anden brugbar løsning, og dispensationen ikke hindrer opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde”.

Dispensationen forudsætter dermed en gyldig miljøkonsekvensrapport og VVM-tilladelse, der sikrer opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde. Hvis den miljøkonsekvensrapport, der er udarbejdet til dokumentation heraf, eller den VVM-tilladelse, der er udstedt netop til sikring heraf, tilsidesættes som ugyldige af Miljø- og Fødevarerklagenævnet, er grundlaget for miljøministerens dispensation bortfaldet. Dispensationen er netop udstedt med henvisning til den dokumentation, der er indeholdt de biologfaglige vurderinger i henholdsvis miljøkonsekvensrapport og VVM-tilladelse.

Det er for så vidt korrekt, når Horten side 5 anfører, at hverken PKN eller MFKN med den opsættende virkning har taget stilling til, om de påbegyndte aktiviteter er ulovlige. Det skyldes, at den kompetence og forpligtelse fortsat ligger hos tilsynsmyndigheden KK, og at det forhold, at alle de påtalte aktiviteter nu udføres uden vedtaget hjemmelsgrundlag (eftersom dettes retsvirkninger er suspenderet), åbenlyst gør aktiviteterne ulovlige, som anført ovenfor.

Hortens redegørelse forholder sig tillige til Kommunens behandling af nye ansøgninger. Det forekommer påfaldende, at Horten undgår at anvende ordet 'hjemmel', som værende den afgørende grund til, at der ikke aktuelt vil kunne meddeles nye tilladelse til bygge- og anlægsaktiviteter, nedrivning, niveauregulering eller lignende. Det er netop af de fuldstændigt samme grunde, som anført ovenfor, at der heller ikke kan udstedes nye tilladelser. Der mangler et vedtaget hjemmelsgrundlag.

2. Opdatering vedr. de igangværende aktiviteter

Den igangværende aktivitet i byggefeltet, indebærer at bygherre fortsætter med **jordkomprimering/nivellering**. Dette sker således uden fornøden hjemmel i gældende VVM-tilladelse, en gyldig lokalplan eller en gyldig kommunalplan.

Jordkomprimeringsaktiviteten er ulovlig.

Den igangværende aktivitet i byggefeltet, hvor bygherre fortsætter den igangværende **nedrivning af vandrehjemmet**, med henvisning til en nedrivningstilladelse, sker således aktuelt på baggrund af en nedrivningstilladelse, der IKKE har fornøden hjemmel i gældende VVM-tilladelse, en gyldig lokalplan eller en gyldig kommunalplan.

Nedrivningsaktiviteten er ulovlig.

Den igangværende aktivitet i byggefeltet, hvor bygherre forsat fjerner **byggeaffald og forurenede jord** fra området, sker således aktuelt på grundlag af en udstedt kapitel 5-godkendelse, der IKKE har fornøden hjemmel i gældende VVM-tilladelse, en gyldig lokalplan eller en gyldig kommunalplan.

Aktiviteterne vedr. anlæg og deponering af affald er dermed ulovlig.

Den igangværende aktivitet i byggefeltet, hvor bygherre forsat udøver voldsom kørsel i et område, hvor der er individer af **bilag IV-arter**, der forventeligt påkøres, og hvor bygherre forsat vedligeholder fangstfælder og paddehegn, sker således aktuelt på baggrund af miljøstyrelsens dispensation efter artsfredningsbekendtgørelsen, der IKKE har fornøden hjemmel i en gældende VVM-tilladelse.

Indfangning og individdrabene af bilag IV-arten stor vandsalamander er dermed ulovlig.

Aktiviteterne, der aktuelt udøves af Fælledby PS, udgøres netop af de i miljøkonsekvensrapportens forudsatte anlægsaktiviteter, som ligger til grund for § 25-tilladelsen, der er tillagt opsættende virkning.

Dokumentation for de aktuelle aktiviteter eftersendes.

3. Supplerende vedr. Københavns Kommunes tilsynsforpligtelse

Horten anfører side 5, at Kommunen som en følge af nævnets afgørelse **ikke kan** agere som tilsynsmyndighed efter miljøvurderingsloven eller iværksætte håndhævelse:

”Med afgørelsen fra Miljø- og Fødevareklagenævnet af 7. juli 2021 om opsættende virkning af § 25-tilladelsen, er der ikke taget stilling til, om tilladelsen er ulovlig. Forudsætningen for, at Københavns Kommune kan agere som tilsynsmyndighed efter miljømålsloven og iværksætte håndhævelse, er derfor ikke til stede.”

Antagelsen er som allerede nævnt forkert, jf. miljøvurderingslovens § 46, stk. 1, 1. pkt., jf. § 17.

Foruden forpligtelsen, der allerede er nævnt, som følger af miljøvurderingslovens § 46, stk. 1, 1. pkt., jf. § 17, kan tillige henvises til planlovens § 51, hvorefter kommunalbestyrelsen også har en ubetinget tilsynsforpligtelse. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

Kommunalbestyrelsen påser overholdelsen af denne lov og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, samt af bestemmelserne i lokalplaner og i de efter § 68, stk. 2, opretholdte vedtægter og planer m.v.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen påser, at påbud og forbud efter denne lov efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser, dispensationer m.v. overholdes.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning

Planlovens bestemmelse hviler på samme betragtninger og forarbejder, som allerede anført i anmodningen om tilsyn vedr. miljøvurderingsloven.

Kommunen er dermed som tilsynsmyndighed er forpligtet til at sikre efterlevelse af ankenævnenes afgørelser, herunder afgørelser om opsættende virkning af kommunens egne tilladelser og vedtagelser både efter miljøvurderingsloven og planloven.

Selv om det efter Planloven og miljøbeskyttelsesloven er overladt til kommunen at tilrettelægge tilsynet, er kommunen netop bundet af de retningslinjer som lovgiver, overordnede myndigheder og tilsynsinstanser, her konkret klagenævn, fastsætter for anvendelsen af loven. Se hertil tillige Statsforvaltningens afgørelse trykt i MAD 2007.234 (medsendes).

Københavns kommunes undladelse af at håndhæve klagenævnenes afgørelser om opsættende virkning, i ikke mindre end fire klagesager, udgør således en grov tilsidesættelse af Kommunens tilsynsforpligtelse i henhold til begge lovgivninger.

Ankestyrelsen bedes derfor meddele kommunen, at den **ER** forpligtet til at udøve tilsyn og skal sikre efterlevelsen af klagenævnenes afgørelser om opsættende virkning, og dermed straks at meddele et standsningsforbud til Fælledby P/S.

Eftersom Fælledby PS har genoptaget byggemodningsaktiviteterne af egen drift, bedes Ankestyrelsen tillige forholde sig til om kommunens tilsynsforpligtelse også omfatter de aktiviteter, der er iværksat efter afgørelserne om

opsættende virkning, har medført etablering af ulovlige forhold, der kan kræves lovliggjort, herunder om betingelserne for indgivelse af politianmeldelse med henblik på retslig sanktionering i form af bøde og straf af bygherre.

Beslutningen om ikke at meddele standsningsforbud synes tillige indirekte at komme kommunen til økonomisk gavn, som meddeltager i Fælledby PS. Der er således tale om en usaglig interesse varetagelse. Ankestyrelsen bedes derfor ved påtale heraf tillige overveje muligheden for sanktionering af kommunens forseelse.

Med venlig hilsen

Løje IP

og

Lysholt Faber ApS

Johan Løje
Direkte: +45 32420541
e-mail: jl@loje-ip.dk

Louise Faber
Direkte 22799535
e-mail: lf@lysholtfaber.dk

Bilagsfortegnelse - forsat

Bilag 8 – 2020-08-04

Medsendte afgørelser

Mad 2007.204

**Til Ankestyrelsen,
tilsynsmyndighed for Københavns Kommune.
Tilsendt:
Miljø- og Fødevareklagenævnet,
og Planklagenævnet**

HASTER

15-07-2021

Vedr. overtrædelse af Planklagenævnet og Miljø- og Fødevareklagenævns afgørelse den 07-07-2021, hvor klager over etablering og drift af bydel på Amager Fælled, Vejlands Kvarter, tillægges opsættende virkning.

Dette er en anmodning om Ankestyrelsens omgående handling.

Jeg retter henvendelse til ankestyrelsen vedr. udmelding fra Fælledby P/S og Teknik- og Miljøforvaltningen i "Orientering om status og handlemuligheder omkring Vejlands Kvarter efter klagenævnenes beslutning om opsættende virkning", og fortsat nedrivning af vandrerhjem d.d.

Københavns Kommune tilsidesætter Miljø og Planklagenævns stop af VVM-tilladelsen med opsættende virkning.

Da VVM-tilladelsen er tilladelsen til det samlede projekt må Ankestyrelsen gribe ind. En VVM-tilladelse er nødvendig for realisering af lokalplanen. Denne har Miljø og Planklagenævnet stoppet med opsættende virkning. Dette gælder alle dele af VVM'en. Arternes Ambassade København og jeg skal derfor bede Ankestyrelsen om at handle omgående, da KK agter at tillade at nedrivning af vandrehjem genoptages dags dato. Og at jordkomprimering genoptages på mandag den 19-07-2021.

Arternes Ambassade København og jeg beder Ankestyrelsen om en udtalelse i sagen fra Miljøklagenævnet og Planklagenævnet.

Ang. KK og bygherres påstand om at den opsættende virkning kun skal gælde for fremtidige tilladelser i projektplanen Vejlands Kvarter, nu heddende Fælledby.

Jeg skal bede Ankestyrelsen rejse straffesag mod de i Københavns Kommunes ansatte, der tilsidesætter Miljø og Planklagenævnets stop af VVM-tilladelse af lokalplan Vejlands Kvarter, med opsættende virkning, til endelig afgørelse januar 2022.

Professor i miljøret Peter Pagh om KKs påstand om fortsat tilladelse til igangværende arbejder:

"VVM-tilladelsen er tilladelsen til det samlede projekt. Det er den VVM-tilladelse, der er nødvendig for lokalplanen som Miljø og Planklagenævnet har stoppet med opsættende virkning. Dette gælder alle dele af VVM'en." Citat Peter Pagh. (Forkortelsen VVM står for Vurdering af Virkninger på Miljøet.)

Her ses Københavns Kommunes omgåelse af miljø og planklagenævnets afgørelse, fra førnævnte orientering:

Forvaltningens handlemuligheder

Konsekvensen af den juridiske situation er, at Fælledby P/S kan benytte allerede meddelte tilladelser, som forvaltningen har givet, fordi de ikke suspenderet med klagenævnets afgørelse. Disse tilladelser omhandler særligt aktiviteter, der er med til at forberede byggeprojektet, herunder nedrivningstilladelse (til vandrehjemmet), tilladelser givet efter jordforureningsloven (såkaldte § 8-tilladelser) og miljøbeskyttelsesloven (§ 33 / kapitel 5).

Som en følge af nævnets afgørelse kan kommunen ikke agere som tilsynsmyndighed efter miljøvurderingsloven eller iværksætte håndhævelse. Det kun er Miljø- og Fødevareklagenævnet, der kan meddele et eventuelt standsningspåbud i forhold til de fortsatte byggeanlægsaktiviteter.

Bygherres paddeundersøgelser, der siger, at der ikke er fundet Stor Vandsalamander bag deres byggehegn, er voldsomt mangelfulde.

Et fortsat arbejde med jordkomprimering og nedrivning af bygninger mm. vil skade den økologiske funktionalitet af levesteder og bestand som bilag4 arter beskytter. Der er ingen paddeundersøgelse ved bebyggelse, fælderne virker ikke pga for tykke grene som salamander kravler op af, og de har fundet en anden beskyttet bilag4-art, Spidssnudet brun frø, som man slet ikke forholder sig til skadevirkning af.

Herunder ses Bygherres egen dokumentation af, at paddeundersøgelsen er misvisende:

3. Fangst

Søndag d. 16. maj er der fanget en lille spidssnudet frø i fælde 3 placeret ud mod supercykelstien ud for vandrehjemmet.

4. Øvrig eftersøgning

Alle stakke med kvas er gennemrodet uden at finde padder. Generelt var det organiske materiale tørt og kun i bunden af stakkene fandtes lidt materiale under nedbrydning/kompostering.

Sten er løftet og der er hovedsageligt fundet myrer under stenene.

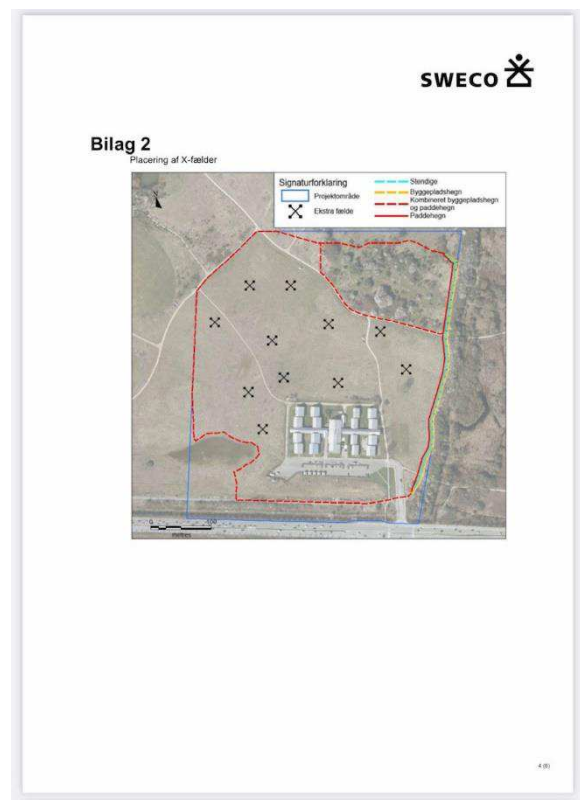
Området er gennemvandret uden at finde andre strukturer, der kunne tjene som skjul eller rastested for padder.

Der er ikke fundet døde padder.

Gul pil = gren som salamander nemt kravler op af fælde fra, og derfor finder de ingen, da arten er nataktiv og derfor gemmer sig om dagen, hvor spandene blev tilset.

Rød pil = ny internationalt beskyttet bilag4-art, i byggefeltet.

Ingen paddeundersøgelse ved bygninger:

Her fra Arternes Ambassades Kbhs aktindsigt, der viser at bygherre ved, at Stor Vandsalamander benytter rastesteder ved bebyggelse.
Rød pil om Spidssnudet brun frø.

To af borgerobservationer kan umiddelbart betegnes som afvigende. Den ene drejer sig om en observation af tre rastende adulte hunner af stor vandsalamander den 8. juli 2019. GPS-koordinatet afviger fra normalen, da det ligger inden for projektområdet i det åbne ruderat øst for vandrehjemmet. På baggrund af dokumentationsfotoet vurderes det, at observationen er gjort i krattet på skråningen langs østsiden af projektområdet ca. 30 meter øst for der, hvor GPS-koordinatet er. Det afvigende GPS-koordinat vurderes dermed at skulle tilskrives en generel GPS-usikkerhed, som let kan opstå, når der indrapporteres data fra mobiltelefoner. Dette stemmer også overens med, at der er gjort en del observationer af rastende stor vandsalamander i netop krattet på skråningen øst for projektområdet /2/.

Den anden umiddelbart afvigende observation af en rastende stor vandsalamander er fra den 4. november 2018. Observationen er gjort inden for projektområdet under en stor hvid-pil, der står i det åbne ruderat øst for vandrehjemmet. På baggrund af dokumentationsfotoet vurderes det, at denne observation er korrekt angivet. Det vurderes ligeledes, at det ikke er usædvanligt, at stor vandsalamander raster et sådant sted.

Vandringsafstand

I litteraturen beskrives den normale yngleindringsafstand for stor vandsalamander som værende 0 – 800 meter /5/. I kortlægningsrapporten fra 2015 henvises der til en normal vandringsafstand for adulte individer på 250 meter, men at de kan bevæge sig betydeligt længere væk fra yngleområderne /3/.

Et trafikdræbt individ af stor vandsalamander er fundet i kanten af Ørestads Boulevard ud for Sundby Station i efteråret 2017 /2/. Dette er ca. 500 meter fra nærmeste kendte ynglested og viser, at stor vandsalamander søger rastesteder på tørre arealer langt fra ynglestederne.

På Figur 2 er indtegnet en lyserød cirkel med centrum i den nærmeste sikre ynglelokalitet for stor vandsalamander. Cirklen har en radius på 800 meter og viser dermed hvilket område, herunder det meste af projektområdet, der ligger inden for den mulige vandringsafstand for stor vandsalamander.

Beskaffenhed af rastesteder

I litteraturen beskrives stor vandsalamanders rasteområder som værende nær vandhullet, hvor der er gode skjulesteder (grene, sten og lignede), gerne med store mængder af dødt ved under naturligt henfald. Størstedelen af bestanden opsøger levesteder inden for få hundrede meter fra ynglestederne, men enkelte individer kan vandre op til 1 km. Rastestederne er oftest knyttet til skov og til menneskeboliger. Ved bygninger raster de under brædde- og stenbunker, terrassefliser, i fugtige udhuse, kældre og lignende. Det er vanskeligt at afgrænse egentlige rasteområder, da arten på land forekommer spredt på egnede lokaliteter. Voksne dyr og forvandlede larver overvintrer som regel på land. Rasteområderne om vinteren skal være frostfrie og kan inkludere nogle af sommerrasteområderne. Undtagelsesvis sker overvintring i vand /5/.

Størstedelen af projektområdet består af ungt ruderatgræsland, der ikke er egnet som vinterrastested for stor vandsalamander.

Der er gjort mange observationer af rastende stor vandsalamander i krattet på skråningen øst for projektområdet /2/. Dette krat er vildtvoksende på en tør skråning og indeholder betydelige mængder dødt ved i bunden og passer dermed fint på beskrivelsen af et typisk rastested for stor vandsalamander.

Der er ikke gjort borgerobservationer af rastende stor vandsalamander i krattet i det nordøstlige hjørne inden for projektområdet. Det vurderes dog at være sandsynligt, at stor vandsalamander benytter dette

krat som rastested. Dette begrundes med, at stor vandsalamander hyppigt benytter krattet på skråningen øst for projektområdet som rastested. Krattet på skråningen ligger i sammenhæng med krattet i det nordøstlige hjørne af projektområdet, og afviger strukturelt ikke fra krattet på skråningen. Dertil ligger krattet i det nordøstlige hjørne af projektområdet inden for den normale vandringsafstand af kendte ynglesteder for stor vandsalamander.

Omkring vandrehjemmet ligger flere midlertidige materialeoplæg. Da det meste af projektområdet, herunder hele vandrehjemmet, ligger inden for den normale vandringsafstand af kendte ynglesteder for stor vandsalamander, kan det ikke udelukkes, at stor vandsalamander også raster i forbindelse med sådanne menneskeskabte strukturer.

2.3 Årsrytme

Stor vandsalamander kommer ud af vinterhiet i marts til april, hvor de vandrer til ynglevandhullerne. De voksne individer opholder sig i vandhullerne frem til højsommeren, hvorefter de går på land og søger mod vinterrastestederne i løbet af efteråret. Æggene lægges i april – juli og larverne går på land fra august til midt oktober. Larver kan blive i vandhullet vinteren over /4//5/.

Det skal bemærkes at årsrytmen er vejrafhængig og at perioderne således kan variere, hvis forår/efterår er meget varmt eller koldt.

Tabel 2 - Perioder, hvor stor vandsalamander er sårbar over for anlægsaktiviteter.

Opholdssted	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	Maj	Jun.	Jul.	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Dec.
Mellem raste- og ynglesteder												
Ynglesteder												
Sommerrastesteder												
Vinterrastesteder												

3 Konklusion

3.1 Spidssnudet frø

De vigtigste yngleområder for spidssnudet frø på Amager Fælled forekommer i vådområderne umiddelbart øst for projektområdet. Der forekommer ingen faste ynglebestande af spidssnudet frø inden for projektområdet. I den vestlige del af projektområdet ligger en lavvandet sø, hvor spidssnudet frø potentielt kan yngle, men kun med års mellem, da risikoen for udtørring eller prædation er høj.

Spidssnudet frø kan potentielt raste i det nordøstlige krat inden for projektområdet, men da dette ikke er et typiske rastested, vurderes dette scenarie at være mindre sandsynligt.

På den baggrund vurderes det, at arealinddragelsen af projektområdet til byudvikling ikke vil påvirke Amager Fælleds økologiske funktionalitet som yngle- og rastested for spidssnudet frø.

3.2 Stor vandsalamander

De vigtigste yngleområder for stor vandsalamander på Amager Fælled forekommer i vådområderne umiddelbart øst for projektområdet. Der forekommer ingen mulige ynglesteder for stor vandsalamander inden for projektområdet.

Under perioden hvor paddeundersøgelsen blev udført, blev der registreret og dokumenteret en hun af Stor Vandsalamander ca 40 cm uden for byggehegnet på Lærkesletten, Amager Fælled. Data kan findes på naturbasen.dk

Artig hilsen

Frej Pries Schmedes
Stor Vandsalamanderambassadør,
Arternes Ambassade København

Kontakt info:
20 26 93 41
arternesambassade@gmail.com

From: Frej Schmedes <frejschmedes@gmail.com>
Sent: Thursday, July 15, 2021 8:21 PM
To: Ankestyrelsen
Cc: EVM NH Hovedpostkasse
Subject: Københavns Kommunes omgåelse af Miljø- og Planklagenævnets afgørelse mht Lokalplan Vejlands Kvarter

Categories: HAVJ

**Til Ankestyrelsen,
tilsynsmyndighed for Københavns Kommune.
Tilsendt:
Miljø- og Fødevareklagenævnet,
og Planklagenævnet**

HASTER 15-07-2021

Vedr. overtrædelse af Planklagenævn og Miljø- og Fødevareklagenævns afgørelse den 07-07-2021, hvor klager over etablering og drift af bydel på Amager Fælled, Vejlands Kvarter, tillægges opsættende virkning.

Dette er en anmodning om Ankestyrelsens omgående handling.

Jeg retter henvendelse til ankestyrelsen vedr. udmelding fra Fælledby P/S og Teknik- og Miljøforvaltningen i "Orientering om status og handlemuligheder omkring Vejlands Kvarter efter klagenævnens beslutning om opsættende virkning", og fortsat nedrivning af vandrerhjem d.d.

Københavns Kommune tilsidesætter Miljø og Planklagenævns stop af VVM-tilladelsen med opsættende virkning.

Da VVM-tilladelsen er tilladelsen til det samlede projekt må Ankestyrelsen gribe ind.

En VVM-tilladelse er nødvendig for realisering af lokalplanen. Denne har Miljø og Planklagenævn stoppet med opsættende virkning. Dette gælder alle dele af VVM'en.

Arternes Ambassade København og jeg skal derfor bede Ankestyrelsen om at handle omgående, da KK agter at tillade at nedrivning af vandrehjem genoptages dags dato. Og at jordkomprimering genoptages på mandag den 19-07-2021.

Arternes Ambassade København og jeg beder Ankestyrelsen om en udtalelse i sagen fra Miljøklagenævn og Planklagenævnet.

Ang. KK og bygherres påstand om at den opsættende virkning kun skal gælde for fremtidige tilladelser i projektplanen Vejlands Kvarter, nu heddende Fælledby.

Jeg skal bede Ankestyrelsen rejse straffesag mod de i Københavns Kommunes ansatte, der tilsidesætter Miljø og Planklagenævnets stop af VVM-tilladelse af lokalplan Vejlands Kvarter, med opsættende virkning, til endelig afgørelse januar 2022.

Professor i miljøret Peter Pagh om KKs påstand om fortsat tilladelse til igangværende arbejder:

"VVM-tilladelsen er tilladelsen til det samlede projekt. Det er den VVM-tilladelse, der er nødvendig for lokalplanen som Miljø og Planklagenævn har stoppet med opsættende virkning. Dette gælder alle dele af VVM'en." Citat Peter Pagh.
(Forkortelsen VVM står for Vurdering af Virkninger på Miljøet.)

Her ses Københavns Kommunes omgåelse af miljø og planklagenævnets afgørelse, fra førnævnte orientering:

The linked image cannot be displayed. The file may have been moved, renamed, or deleted. Verify that the link points to the correct file and location.

Bygherres paddeundersøgelser, der siger, at der ikke er fundet Stor Vandsalamander bag deres byggehegn, er voldsomt mangelfulde. Et fortsat arbejde med jordkomprimering og nedrivning af bygninger mm. vil skade den økologiske funktionalitet af levesteder og bestand som bilag4 arter beskytter. Der er ingen paddeundersøgelse ved bebyggelse, fælderne virker ikke pga for tykke grene som salamander kravler op af, og de har fundet en anden beskyttet bilag4-art, Spidssnudet brun frø, som man slet ikke forholder sig til skadevirkning af.

Her ses Bygherres egen dokumentation af, at paddeundersøgelsen er misvisende:

Gul pil = gren som salamander nemt kravler op af fælde fra, og derfor finder de ingen, da arten er nataktiv og derfor gemmer sig om dagen, hvor spandene blev tilset.

Rød pil = ny internationalt beskyttet bilag4-art, i byggefeltet.

3. Fangst

Søndag d. 16. maj er der fanget en lille spidssnudet frø i fælde 3 placeret ud mod supercykelstien ud for vandrehjemmet.

4. Øvrig eftersøgning

Alle stakke med kvas er gennemrodet uden at finde padder. Generelt var det organiske materiale tørt og kun i bunden af stakkene fandtes lidt materiale under nedbrydning/kompostering.

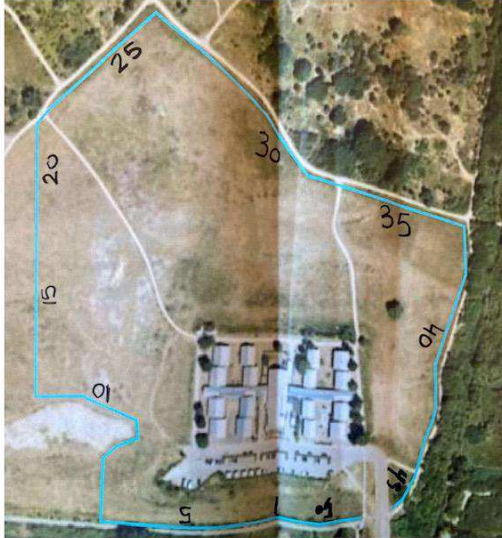
Sten er løftet og der er hovedsageligt fundet myrer under stenene.

Området er gennemvandret uden at finde andre strukturer, der kunne tjene som skjul eller rastested for padder.

Der er ikke fundet døde padder.

Bilag 1

Placering af fælder langs hegn

3 (8)

Bilag 2

Placering af X-fælder

4 (8)

Her fra Arternes Ambassades Kbhs aktindsigt, der viser at bygherre ved, at Stor Vandsalamander benytter restesteder ved bebyggelse. Rød pil om Spidssnudet brun frø.

krat som rastested. Dette begrundes med, at stor vandsalamander hyppigt benytter krattet på skråningen øst for projektområdet som rastested. Krattet på skråningen ligger i sammenhæng med krattet i det nordøstlige hjørne af projektområdet, og afviger strukturelt ikke fra krattet på skråningen. Dertil ligger krattet i det nordøstlige hjørne af projektområdet inden for den normale vandringsafstand af kendte ynglesteder for stor vandsalamander.

Omkring vandrehjemmet ligger flere midlertidige materialeoplag. Da det meste af projektområdet, herunder hele vandrehjemmet, ligger inden for den normale vandringsafstand af kendte ynglesteder for stor vandsalamander, kan det ikke udelukkes, at stor vandsalamander også raster i forbindelse med sådanne menneskeskabte strukturer.

2.3 Årsrytme

Stor vandsalamander kommer ud af vinterhiet i marts til april, hvor de vandrer til ynglevandhullerne. De voksne individer opholder sig i vandhullerne frem til højsommeren, hvorefter de går på land og søger mod vinterrastestederne i løbet af efteråret. Æggene lægges i april – juli og larverne går på land fra august til midt oktober. Larver kan blive i vandhullet vinteren over /4//5/.

Det skal bemærkes at årsrytmen er vejrafhængig og at perioderne således kan variere, hvis forår/efterår er meget varmt eller koldt.

Tabel 2 - Perioder, hvor stor vandsalamander er sårbar over for anlægsaktiviteter.

Opholdssted	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	Maj	Jun.	Jul.	Aug.	Sep.	Okt.	Nov.	Dec.
Mellem raste- og ynglesteder												
Ynglesteder												
Sommerrastesteder												
Vinterrastesteder												

3 Konklusion

3.1 Spidssnudet frø

De vigtigste yngleområder for spidssnudet frø på Amager Fælled forekommer i vådområderne umiddelbart øst for projektområdet. Der forekommer ingen faste ynglebestande af spidssnudet frø inden for projektområdet. I den vestlige del af projektområdet ligger en lavvandet sø, hvor spidssnudet frø potentielt kan yngle, men kun med års mellem, da risikoen for udtørring eller prædation er høj.

Spidssnudet frø kan potentielt raste i det nordøstlige krat inden for projektområdet, men da dette ikke er et typiske rastested, vurderes dette scenarie at være mindre sandsynligt.

På den baggrund vurderes det, at arealinddragelsen af projektområdet til byudvikling ikke vil påvirke Amager Fælleds økologiske funktionalitet som yngle- og rastested for spidssnudet frø.

3.2 Stor vandsalamander

De vigtigste yngleområder for stor vandsalamander på Amager Fælled forekommer i vådområderne umiddelbart øst for projektområdet. Der forekommer ingen mulige ynglesteder for stor vandsalamander inden for projektområdet.

To af borgerobservationer kan umiddelbart betegnes som afvigende. Den ene drejer sig om en observation af tre rastende adulte hunner af stor vandsalamander den 8. juli 2019. GPS-koordinatet afviger fra normalen, da det ligger inden for projektområdet i det åbne ruderat øst for vandrehjemmet. På baggrund af dokumentationsfotoet vurderes det, at observationen er gjort i krattet på skråningen langs østsiden af projektområdet ca. 30 meter øst for der, hvor GPS-koordinatet er. Det afvigende GPS-koordinat vurderes dermed at skulle tilskrives en generel GPS-usikkerhed, som let kan opstå, når der indrapporteres data fra mobiltelefoner. Dette stemmer også overens med, at der er gjort en del observationer af rastende stor vandsalamander i netop krattet på skråningen øst for projektområdet /2/.

Den anden umiddelbart afvigende observation af en rastende stor vandsalamander er fra den 4. november 2018. Observationen er gjort inden for projektområdet under en stor hvid-pil, der står i det åbne ruderat øst for vandrehjemmet. På baggrund af dokumentationsfotoet vurderes det, at denne observation er korrekt angivet. Det vurderes ligeledes, at det ikke er usædvanligt, at stor vandsalamander raster et sådant sted.

Vandringsafstand

I litteraturen beskrives den normale ynglevandringsafstand for stor vandsalamander som værende 0 – 800 meter /5/. I kortlægningsrapporten fra 2015 henvises der til en normal vandringsafstand for adulte individer på 250 meter, men at de kan bevæge sig betydeligt længere væk fra yngleområderne /3/.

Et trafikdræbt individ af stor vandsalamander er fundet i kanten af Ørestads Boulevard ud for Sundby Station i efteråret 2017 /2/. Dette er ca. 500 meter fra nærmeste kendte ynglested og viser, at stor vandsalamander søger rastesteder på tørre arealer langt fra ynglestederne.

På Figur 2 er indtegnet en lyserød cirkel med centrum i den nærmeste sikre ynglelokalitet for stor vandsalamander. Cirklen har en radius på 800 meter og viser dermed hvilket område, herunder det meste af projektområdet, der ligger inden for den mulige vandringsafstand for stor vandsalamander.

Beskaffenhed af rastesteder

I litteraturen beskrives stor vandsalamanders rasteområder som værende nær vandhullet, hvor der er gode skjulesteder (grene, sten og lignede), gerne med store mængder af dødt ved under naturligt henfald. Størstedelen af bestanden opsøger levesteder inden for få hundrede meter fra ynglestederne, men enkelte individer kan vandre op til 1 km. Rastestederne er oftest knyttet til skov og til menneskeboliger. Ved bygninger raster de under brædde- og stenbunker, terrassefliser, i fugtige udhuse, kældre og lignende. Det er vanskeligt at afgrænse egentlige rasteområder, da arten på land forekommer spredt på egnede lokaliteter. Voksne dyr og forvandlede larver overvintrer som regel på land. Rasteområderne om vinteren skal være frostfrie og kan inkludere nogle af sommerrasteområderne. Undtagelsesvis sker overvintring i vand /5/.

Størstedelen af projektområdet består af ungt ruderatgræsland, der ikke er egnet som vinterrastested for stor vandsalamander.

Der er gjort mange observationer af rastende stor vandsalamander i krattet på skråningen øst for projektområdet /2/. Dette krat er vildtvoksende på en tør skråning og indeholder betydelige mængder dødt ved i bunden og passer dermed fint på beskrivelsen af et typisk rastested for stor vandsalamander.

Der er ikke gjort borgerobservationer af rastende stor vandsalamander i krattet i det nordøstlige hjørne inden for projektområdet. Det vurderes dog at være sandsynligt, at stor vandsalamander benytter dette

Artig hilsen

Frej Pries Schmedes
Stor Vandsalamanderambassadør,
Arternes Ambassade København

Kontakt info:

20 26 93 41
Egilsgade 39
2300 Kbh S.

frejschmedes@gmail.com